

BURDOV kundër RUSISË

(kërkesa nr. 59498/00)

7 maj 2002

kjo çështje kishte të bënte me dështimin e qeverisë në ekzekutimin e menjëhershëm të një vendimi gjyqësor gjë që u konsiderua në kundërshtim me Konventën

I. Faktet kryesore

1. Anatolij Tikhonovich Burdov është shtetas rus. Më 1 tetor 1986 ai u thirr nga autoritetet ushtarake që të merrte pjesë në operacionet e emergjencës në zonën e prekur nga katastrofa bërthamore e Çernobilit. Ai punoi në këtë zonë deri më 11 janar 1987 dhe, si rezultat, vuajti pasojat e një shfaqjeje të tepruar ndaj valëve radioaktive. Më 1991, në bazë të mendimit të një eksperti i cili përcaktonte lidhjen ndërmjet shëndetit të tij dhe angazhimit të tij në operacionet në zonën e Çernobilit, Z. Burdov iu akordua një kompensim.

2. Përderisa ky kompensim nuk iu pagua, më 1997 Z. Burdov bëri një padi kundër zyrës e Shërbimit të Sigurimeve Sociale të Shakhty-t në Gjykatën e Rrethit të këtij qyteti. Më 3 mars 1997, kjo gjykatë vendosi në favor të Z. Burdov dhe i akordoi atij 23 786 567 Rubla Ruse si kompensim si dhe një shumë të barabartë në formë dëmshpërblimi.

3. Më 1999 Z. Burdov bëri përsëri një padi kundër zyrës e Shërbimit të Sigurimeve Sociale për shkak të kufizimit të pagesës mujore si dhe për pagimin e shumave të papaguara deri atëherë. Më 21 maj 1999 Gjykata e Rrethit të Shakhty-t njohu shumën fillestare të kompensimit dhe e urdhëroi zyrën e Shërbimit të Sigurimeve Sociale që të paguante çdo muaj 3 001.36 Rubla në përputhje me zhvleftësimin përkatës. Gjykata urdhëroi gjithashtu pagimin e 8 752.65 Rublave të prapambetura. Megjithatë, kërkuesi u vu në dijeni në një sërë rastesh ndërmjet 16 shtatorit 1999 dhe 16 majit 2000 se pagesat nuk mund të bëheshin për shkak të mungesës së fondeve.

4. Më 9 mars 2000 Gjykata e Rrethit të Shakhty-t urdhëroi indeksimin e shumës së dëmshpërblimit të akorduar më 3 mars 1997 e cila nuk ishte paguar ende. Një tjetër urdhër për ekzekutim u dha nga gjykata edhe për 44 095.37 rubla të tjera.

5. Në vijim të një vendimi të marrë nga ana e Ministrisë së Financave më 5 mars 2001 zyra e Shërbimit të Sigurimeve Sociale të Shakhty-t i pagoi kërkuesit shumën e prapambetur prej 113 040.38 Rublash. Në bazë të informacionit të ofruar nga Shërbimi i Sigurimeve Sociale më 11 shkurt 2002, kompensimi për periudhën ndërmjet prillit 2001 dhe qershorit 2002 u vlerësua në 2 500 Rubla në muaj.

II. Vendimi i Gjykatës

6. Kërkuesi pretendonte, në veçanti, se dështimi për të ekzekutuar vendimin gjyqësor të formës së prerë në favor të tij binte në kundërshtim me Konventën. Në lidhje me pretendimin e tij ai bazohej në Nenin 6 § 1 (e drejta për një proces të rregullt) dhe në Nenin 1 të Protokollit 1 (mbrojtja e pronës) të Konventës.

A. Në lidhje me Nenin 6 § 1

7. Gjykata kujtoi se ekzekutimi i një vendimi gjyqësor të dhënë nga cilado gjykatë duhet vlerësuar si pjesë përbërëse e procesit gjyqësor për qëllimet e kërkesave të përfshira në Nenin 6 të Konventës. Një shteti nuk i lejohej autoritetit të një shteti që të justifikohet me mungesën e fondeve për mospagimin e një shume të akorduar me një proces gjyqësor. Edhe në rastin në shqyrtim e sipër kërkuesi nuk duhet të ishte penguar nga përfitimi që rridhte nga suksesi i çështjes të vendosur nga Gjykata e Rrethit të Shakhty-t me argumentimin e vështirësive financiare që kishte shteti.

8. Gjykata vuri në dukje se vendimet e Gjykatës së Rrethit të Shakhty-t të 3 marsit 1997, 21 majit 1999 dhe të 9 majit 2000 kishin mbetur tërësisht ose pjesërisht të paekzekutuara të paktën deri më 5 mars 2001, kur Ministria e Financave mori vendimin për të paguar tërësisht detyrimin që kishte ndaj

kërkuesit. Gjykata vuri gjithashtu në dukje se kjo pagesë e vonuar gjeti vend vetëm pasi kërkesa përpara Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut i ishte komunikuar qeverisë. Duke dështuar për vite që të merrte masat e nevojshme për të respektuar vendimet gjyqësore të formës së prerë, autoritetet ruse i kishin privuar dispozitat e Nenit 6 § 1 nga çdo efekt i dobishëm – për këtë arsye ka patur shkelje të Nenit 6 § 1 të Konventës.

B. Në lidhje me Nenin 1 të Protokollit 1

9. Gjykata vuri në dukje se vendimet e Gjykatës së Rrethit të Shakhty-t vendosnin mbi pretendime të ekzekutueshme të kërkuesit dhe jo thjesht mbi një të drejtë të përgjithshme për të patur mbështetje nga ana e shtetit. Vendimet kishin marrë formë të prerë përderisa asnjë apel nuk ishte bërë ndaj tyre dhe procedurat e ekzekutimit të tyre kishin filluar. Për pasojë pamundësia e kërkuesit për të përfituar nga ekzekutimi i këtyre vendimeve, të paktën deri më 5 mars 2001, përbënte një ndërhyrje me të drejtën e tij për të gëzuar pasuritë e tij, siç parashikohet në Nenin 1 të Protokollit 1.

10. Duke dështuar në respektimin e vendimeve të Gjykatës së Rrethit të Shakhty-t, autoritetet shtetërore e ndaluan kërkuesin që të merrte paratë që ai me të drejtë priste të merrte. Qeveria nuk ka ofruar asnjë justifikim në lidhje me këtë ndërhyrje dhe Gjykata e vlerësoi se argumenti i mungesës së fondeve nuk mund të justifikonte këtë ndërhyrje. Për këtë arsye ka patur shkelje të Nenit 1 të Protokollit 1 të Konventës.

C. Në lidhje me Nenin 41

11. Gjykata i akordoi kërkuesit 3 000 euro për dëm jo-material.